

AΘΗΝΑΙΣΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΝΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν, 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΑΙΔΩΤΑΙ ΑΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

TIMATAI

Λεπτῶν 20
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμοῦ—264

Н ЕРА ГРАФИ*

Ἐν δύναμις τῆς Ιερᾶς Γραφῆς εἶναι ἐν τῷ
θαυμάτων τῆς ἴστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, τὸ
ὅποιον οἱ πεπαιδευμένοι καὶ ἐπιστήμονες ὑπο-
χρεοῦνται νὰ μελετήσωσι καὶ ἔξηγήσωσιν. Οὐ-
δὲν βιβλίον ἐνέπνευσε πλειότερον τούτου φό-
βον—ἀλλὰ μόνον οἱ τύραννοι καὶ οἱ μισοῦν-
τες τὸ ἀνθρώπινον γένος τὸ ἐφοβήθησαν. Οὐ-
δὲν βιβλίον ἐμισήθη τοσοῦτον ὡς ἡ Γραφὴ—
ἀλλ᾽ ἐμισήθη μόνον παρὰ τῶν ἀγαπώντων τὴν
σκοτίαν καὶ τῶν κακοποιῶν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως
οὐδὲν βιβλίον ἔξηψε τοσαύτην ἀγάπην καὶ ἀ-
φοσίωσιν καὶ ἐνθουσιασμὸν. Ἐχομεν ἑταῖρίας
πρὸς προπαρασκευὴν ἐπιθεωρημένων προτύπων
ἐκδόσεων τοῦ Σάκσπηρ περικλειούσας τὸ ἄνθος
τῆς φιλολογίας. Τίς ἑταῖρία ὅμως ἐφαντάσθη
ποτὲ νὰ διαδώσῃ τὸν Σάκσπηρ ἐπὶ τῆς οἰκου-
μένης; νὰ τὸν μεταφράσῃ ἐν πάσῃ γλώσσῃ καὶ
νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν ἀνέ-
μων ἐπὶ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς;

‘Η Γραφὴ κινεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ πράξωσι τοῦτο, διατὶ δέ; Δὲν θέτομεν τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπὶ λάρνακος πρὸς λατρείαν. Δὲν τὸ κλεί- ομεν ἐν κιβωτίῳ η ἐν μουσείῳ καὶ δὲν τὸ καλύ- πτομεν μὲ θελίγας θήκας. Δὲν ζητοῦμεν νὰ τὸ βιάσωμεν ἐπὶ οὐδενὸς ἀνθρώπου. Τὸ δίδομεν ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν ἀνέμων, καὶ ἐπιθυ- μοῦμεν νὰ ἥγαινει εἰς θερεού λαμβάνον τὴν ὁ- δὸν αὐτοῦ καὶ ἐπιτελῶν τὸ ἔργον του. Τὸ βι- βλίον τοῦτο ζῆ ἥρεμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἐ-

χον τὸ κράτος ἐπὶ πάσης περιόδου τῆς κοι-
νωνίας, οὐδέποτε δὲ γηράσκει, καὶ οὐδέποτε
ἀπαρχαιοῦται. Ἡ ἀρχαιότης ἐτάχθη κατ' αὐ-
τοῦ, ἀλλ' ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἀσυρία μαρτυ-
ροῦσι περὶ τῆς ἴστορικῆς αὐτοῦ ἀληθείας. Μύ-
θοι ἔτέρων θρησκειῶν προεβλήθησαν ὥπως τὸ
καταρρίψωσιν, ἀλλ' ἀπεδείχθησαν λεπτὸν υ-
φασμα, δι' οὗ, κατ' ἀντίθεσιν ἡ διαυγῆς αὐτοῦ
καθαρότης καὶ ἀγνία φαίνεται λαμπροτέρα. Αἱ
διάφοραι φυσικαὶ ἐπιστῆμαι προσήγγιζαν πρὸς
ἀναίρεσιν αὐτοῦ· ἡ ἀστρονομία, ἡ γεωλογία, ἡ
ἀνθρωπολογία, καὶ λοιπαὶ· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ
ἔφανη ὅτι ἐρίζουσι μόνον πρὸς ἀσθενῆ τινα ἀν-
θρώπινον ἐρμηνείαν, πρὸς ιδίωμα τι ἑβραϊκόν.
Διατί; Διότι ἐν αὐτῷ εἰς μόνος κύκλος σκέ-
ψεως ὑπάρχει, τὸν ὅποιον δὲν εὑρίσκομεν ἀλλα-
χοῦ, ἀλλ' ἀνευ τοῦ ὅποιού τὸ πνεῦμα τοῦ ἀν-
θρώπου, ηθελεν ἀποθάνει. Ἄμα ἡ δημιουργία,
ἡ θεία πρόνοια, ἡ ἡθικὴ, ἡ ἔξαγορὰ, ἡ αἰώνιος
ζωὴ, ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ὄμιλίας,
τί ἀπομένει τότε διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου;
Διατί δέ; διότι ὁ κύκλος οὗτος τῆς ἀληθείας
συνδεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν—διότι αὗται
εἰσὶν ἡ ἔκφρασις τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὰς λε-
πτοτέρας τῆς ψυχῆς συναισθήσεις, λαλοῦντος
διὰ κύρους οὐδέποτε φθίνοντος.

Η ΔΙΑ ΠΤΕΡΩΝ ΚΟΣΜΗΣΙΣ.

Ἐὰν αἱ ἀεραὶ κυρίαι ἐγίνωσκον ὅτι τὰ πτερὰ δί^{τη}
ῶν κοσμοῦνται εἰσὶν ἀφορμὴ βασάνων εἰς μυριάδας
δύντων, βεβαίως ἔθελον ἀπορρίψει τοιοῦτον κόσμον.
Ἔπάρχει τῷώντες ἡ ἴδεα, ὅτι τὰ εἰς χρῆσιν πρός
κόσμησιν πτηνὰ φονεύονται ἀμά συλλαμβάνονται;

* Έκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Dr. J. P. Thompson, γενομένης ἐγώπιου τῆς ἐν Αογύδιῳ Βιβλικῆς Εταιρίᾳ.

τίλλονται δὲ εῖτα καὶ τὰ πτερά αὐτῶν συλλέγονται πρὸς χρῆσιν τῆς διακοσμήσεως τῶν πίλων τῶν κυριῶν. Ἀλλ' οὐχ' οὕτως ἔγει. Τὰ πτηνὰ συλλαμβάνονται ζῶντα, ἐπιτηδέως δὲ ἐκδέρονται ζῶγτα,, καὶ τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀσπαρύοντος σώματος αὐτῶν. Διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης τὰ πτερά, ὡς λέγουσι, διαρκῶς διατηροῦνται ἐπὶ τοῦ δέρματος, ὥστε διὰ τοιούτου τρόπου πάντα τὰ πτερά τὰ εἰς τὴν διακόσμησιν τῶν γυναικείων πίλων παρασκευάζονται.

Αἱ ἀδρόκαρδοι κυρίαι, δὲν ἀμφιβάλλομεν, δτὶ μετὰ φρίκης θὰ σκεφθῶσιν ὅπόσαι ἐκατοντάδες χιλιάδων πτηνῶν τοῦ λαμπροτέρου πτιλώματος ἐκδέρονται ζῶντα χάριν αὐτῶν καθ' ἔκαστον ἔτος. Ἐφόσον δὲ ἑξακολουθοῦσι ἐμμένουσαι καὶ ἀρεσκόμεναι εἰς τοιαύτην πολυτέλειαν, ἡ σκληρὴ αὕτη ἐργασία θέλει ἑξακολουθεῖ ἐπαναλαμβανομένη ἐπ' ἄπειρον. Ἡ βαρωνίς Burdett-Coutts ἔχει εὐγενοῦς δρμωμένη αἰσθήματος καὶ δικαίας συμπαθείας ἑτέθη ἐπὶ κεφαλῆς κινήματος ἐν Ἀγγλίᾳ, σκοπούντος τὴν ἀποτροπὴν τῆς θηριώδους ταύτης ἐνεργείας, ἐλπίζει δὲ δτὶ θέλει ἐνθρεψυθῆ εἰς τοῦτο ἐκ τῶν κυριῶν τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΔΟΓΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ.*

Σεβαστή μοι φίλη.

Πρὸς σὲ τὴν πεφιλημένην προστάτιδα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ἀποστέλλω τὸ κάτωθι ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου, διότι κατὰ τὰς Θλιβερᾶς περιστάσεις ἐν αἷς ἡ πατρὶς ἡμῶν ὑρίσκεται, ποίαν ἀλλήν παρηγορίαν δύνασαι νὰ αἰσθανθῆς, εἰ μὴ βλέπουσα ὅτι ἡ διαδεχθεῖσα ὑμᾶς γενεὰ δὲν ἔπαυσεν ἐμπνευμένη ὑπὸ τῶν παρα-

σπάσθην τότε τὸ διὰ μαρτυρικοῦ ἀίματος ἡγιασμένον αὐτοῦ χῦμα! Ἡ νεανική μου φαντασία ἔβλεπε τὸν οὐρανὸν μειδῶντα εἰς τὴν προσφιλῆ ἑκείνην γῆν καὶ ἐνόμιζεν ὅτι διέκρινε γλυκύθυμόν τινα Φιθυρισμὸν ἐνῷ ἤκουε τὸ κῦμα τοῦ Σαρωνικοῦ θαπεῦον τὰς ἐνδόξους ἑκείνας ἀκτάς.

δειγμάτων σας ; Έν μέσῳ τῶν καταδιωγμῶν, οἵτινες παρεσκεύασαν τὴν ἐλευθερίαν ἐν γωνίᾳ τινὶ τῆς μεγάλης πατρίδος μας, σὺ κόρη πενθοῦσα καὶ ἀπροστάτευτος ἐκ τῆς γενικῆς καταστροφῆς διασθεῖσα, εὗρες ἀσυλον ἐν τῇ φιλοξένῳ ἀποικίᾳ τῶν Φωκαέων ἀλλ' ἐκεὶ ἐν τῷ μεγάλῳ ἑκείνῳ ἐμπορικῷ κέντρῳ καὶ πατρίδᾳ καὶ φίλους εὑροῦσα καὶ τάγαθά τοῦ πολιτισμοῦ ἀρθρόνως ἀπολαύσουσα, οὐδέποτε ἔπαινας γὰρ σεμνύνοσαι, διότι ἡ Πρόνοια σ' ἐγένυνησεν Ἐλληνίδα. Ποσάκις ἐνθυμοῦμαι τὰς εὐχαρίστους ἐσπέρχες, ὅτε πλησίον του καθημάνη σε ἕκουνον ἀκορέστως διηγούμενην μοι μετὰ νεαγοικοῦ ὄλως ἐνθουσιασμοῦ, τὰ κατορθώματα τῶν ἀτρομήτων ἡρώων τῆς νεωτέρας ἡμῶν ἴστορίας ; Ὡ, ναί, σὺ τότε διηγείρας ἐν ἐμοὶ διακαῆ τὴν πρὸς τὴν πα-

* Αναδημοσιεύοντες ἐκ τοῦ περιοδικοῦ δι «Βόρων» τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν τῆς νεαρᾶς εὐπαιδεύστου συγγραφέως Κυρίας Άρσονός Γ. Παππαδοπούλου πεπείσμεθα ὅτι ἀνταποκρινόμεθα ἔχοι μόνον εἰς τὰς παρακλήσεις πολλῶν συνδρομητῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τέρψιν καὶ τὴν ὄφιλειαν τῶν ἀναγνωστῶν ἐν γένει τῆς «Ἀθηναϊδός», χάθοτι τὸ θητικὸν σταγεῖον, τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα, τὸ γλαυφὺν ὕρος, καὶ ἡ ζωηρὴ φωνασία, ἀπεριχαρακτηρίζουσι τὸν κάλαμον τῆς νεαρᾶς «Ελληνίδος», δὲν δύναται εἰ μὴ γὰρ ἐφέλκυσις γενικὴν ἐπιδοκιμασίεν.

τερίδα ἀγάπην καὶ αἱ σιωπῆλαι ὑπὲρ τῆς περιλημένης Μακεδονίας εὐχαὶ συγήνουν τὰς καρδίας ἀμφοτέρων.

Αλλ', οἴμω! τοσοῦτοι εὐγενεῖς ύπερ πατρίδος πόθοι,
σόσα δάκρυχ, μέλλουσιν ἀρά γε ν' ἀποθέσιν εἰς μάτην,
μέλλουσιν ἀρά γε να λησμόνθησιν ἐν μέσῳ τοῦ κλύ-
ωνος, στις συνταράσσει τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ ήμεις
ταραχούμενοι νὰ συγκαταλεγθῶμεν μεταξὺ τῶν ἀρχ-
ῶν καὶ ἀλλογλώσσων γυναικῶν, αἵτινες οἰκειοποιοῦν-
ται τοὺς πατρώους τάφους καὶ τὸ ἔδαφος τῆς πολυ-
ταχοῦς Μακεδονίας; Αλλ' ὅχι: δὲν ἀλγοῦσι μάτην αἱ
τῶν Ἑλληνίδων καρδίαι, ὁ πρὸς τὰ ἐλληνικὰ γράμ-
ματα πόθος δὲν ἔξεγείρει μάτην ἐν αὐταῖς τὸ ἔθνικὸν
ρόνημα· ἐνῷ δὲ μεθ' ὑπερηφανείας αἰσθανόμεθα διτε εἴ-
θειν Ἑλληνίδες, πρὸς τίνα ἄλλον νὰ στραφῶμεν ἐν
έτσω τῶν δοκιμασιῶν, αἵτινες μᾶς ἀναμένουσιν ἢ πρὸς
μᾶς ὡς τιμαλφῆ τῆς προγονικῆς εὐκλείας λείψανα, καὶ
ντὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Σπαρτιατικῶν παιδῶν ἐνθυμού-
εναι ῥήτον νὰ σᾶς εἰπωμεν, «Ἄμμεις δὲ γ' ἐσόμεθα
ιολλῷ κάρρονες ὑμῶν,» εύτυχεῖς θέλομεν εἰσθαι ἐκ
υηνθῶμεν νὰ βαδίσωμεν ἐπὶ τὰ ἵχνη τοῦ ἐναρέτου καὶ
ιολοπάτριδος ὑμῶν βίου.

Γῇ 14η Ἀπριλίου τοῦ.....ἔτους ἐπειθάσθηρ
εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς.

Μεθ' ὁποίου ἐγένουσι ασμοῦ ἐπάτησα τὸ ἐλληνικὸν ἔ-
αφος κατὰ τὴν ἀείποτε ἀξιομνημόνευτον δὶ ἐμὲ ἡμέ-
ραν ἐκείνην! Μεθ' ὁποίας συγχινήσεως κλίνας γόνυ ἡ-
πάσθην τότε τὸ διὰ μαρτυρικοῦ αἴματος ἡγιασμένον
ὑτοῦ χῶμα! Ἡ νεανικὴ μου φαντασία ἔβλεπε τὸν οὐ-
ανὸν μειδιῶντα εἰς τὴν προσφιλῆ ἐκείνην γῆν καὶ ἐ-
θριζεν, διτὶ διέκρινε γλυκύθυμον τινα ψιθυρισμὸν ἐνῷ
κούε τὸ κῦμα τοῦ Σαρωνικοῦ θωπεύον τάξ ἐνδόξους
κείνας ἀκτάς.

Τέκνον τῆς πολυπαθοῦς Μακεδονίας, ἐκ τῶν σφα-
ῶν τῆς ἐπαναστάσεως μακρὸν ἐπὶ ξένης περισσωθὲν
ατὰ τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν, ἥρχόμην νῦν ἔφηδος, οὐαί
ητήσω πατρίδα καὶ μέλλον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ
Δαενελληνού, ώς εἰς γῆν ἐπαγγελίας. Ἀλλὰ νέος ἀφα-
ῆς καὶ πτωχὸς ἐφθανον εἰς πόλιν ἔνθα οὔτε φίλους,
οὔτε συγγενεῖς εἶχον· καὶ ἐνῷ σύνγους καὶ μελαγχολι-
ὸς ἀνηρχόμην τὴν Πειραιϊκὴν ὄδον, αἴροντς διέκρινα-
ντα Ἀκρόπολιν, ἐλαυνόμενον τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ Μον-

την Ακροπόλιν υψουμενήν υπέρανω του λοφου του Μου-
είου, και ὡς φωτεινὴ τις ἀκτὶς ἀπροσδοκητῶς φωτίζει
μέσω τοῦ σκότους τὸν εἰς ἄγνωστα πελάγη διευ-
νόμενον θαλασσοπόδιον, οὕτω καὶ ἡ θέα αὐτῆς ἀνέκ-
ραστον τινὰ ἐν ἐμῷ διεγείρασκα πόθον, μ' ἔκχεις νὰ
τρέψω παρευθὺς ἔκειστε τὸ βῆμα.

Μετ' ὅλιγον ἀπὸ τοῦ Παρθενῶνος ἐθύμακόν τὸν
ιαυγῆ καὶ ἐκτεταμένον δρίζοντα τῆς Ἀθηναϊκῆς πυ-
κέδος. Οἱ ἄλιοι ἥτο τεοὶ τὴν δύσιν του καὶ ὀπτών

παντας. Οι ήδης που ήρθε την ώραν του και μηδέν
άς τελευταίας αύτοῦ ἀκτίνας διὰ τῶν κιόνων τοῦ με-
μαλοπρεποῦς ἔκεινου ναοῦ, ἀπέσυρε βαθμηδὸν τὴν πε-
φρεκτὸν αὔτοῦ χλαμύδα ἀπό τῶν Πελοποννησιακῶν
ρέων καὶ ἀπεγκαρέτα μετὰ θλίψεως τὴν χαρίεσσαν
όλιν τῆς Ηλλάδος ἵνα ὁδηγήσῃ τὸ ἄρμα του εἰς
λλας χώρας ὀλιγώτερον προσφιλεῖς εἰς αὐτόν. Παντα-

οῦν, θίσεν ἔστρεφον περὶ ἐμὲ τὸ βλέμμα, μακρὰν ἐπὶ τῆς γαληνιαῖας θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν περιστοιχούντων εἶρειπίων, πανταχοῦ ζωηραῖ μοι διηγείροντο αἱ ἀνανθεῖς τοῦ παρελθόντος μεγαλεῖου τῆς πατρίδος! Λλλ' οἴμοι! πρήχυμην ἄρα γε ἐπὶ τῶν τόπων ἐκείνων αἱ ἐμπνευσθεῖαι τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης; "Οχι, ἔκνον ὄρφων καὶ ἀπροστάτευτον προσηρχόμην ἐκεῖ, σὺ πρὸς Ἱερόν τι καὶ ἀπαραβίαστον ἀσύλου, ἵνα Ζητήσω αραμαυθίαν. Ο πατήρ μου εἶχεν ἀποθάλει ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησίν μου καὶ οὕτω διὰ παντὸς ἐμεινα ἀγενετος τῆς τοῦ πατρὸς στοργῆς ὡς ποσάκις εἶχον θρητεῖσι τὴν στέρησιν τοῦ φύλακός μου ἀγγέλου, δόστις πέπτη τῆς γῆς πρὸς ἣ γνωρίσω τοὺς προσφιλεῖς αὐτοῦ χαρακτῆρας!

Καὶ νῦν, μόνος ἐπρόκειτο νὰ διαχαράξω τὸ στάδιον οὐ διὰ μέσου τοῦ ἀχανοῦς κόσμου. Δεκαεξαετής μόνις, μὲ βῆμα δειλὸν καὶ συνεσταλμένον ἀπεπειρώμων ἐισέλθω εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, ἀλλὰ τίς φίλη χειρ θελέ μοι δεῖξε τὴν ὁδόν, θὴν ὥφειλον νὰ ἀκολουθήσω επαξῖ τῶν σκοτεινῶν ἀτραπῶν, αἴτινες ἀτελεύτητοι ιηγοίγοντο ἐνώπιον μου; Τίς φίλη καρδία θήθελ μὲ ἐγγύσει κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀποθαρρύνσεως ή τῆς ποτυχίας; "Ημην πτωχὸς, ὁ δὲ μόνος ἐναπολειψθεὶς οἱ συγγενῆς, μὴ δυνάμενος πλέον νὰ μὲ διατηρῇ δι' δίων ἑζόδων εἰς τὸ σχολεῖον, μ' ἔβιαζε παντὶ οθένει ἢ ἐπιδοθῶ εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον· ἀλλ' ἡ καρδία οὐ ἐφέλγετο παιδιόθεν ὑπὸ τοῦ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ράξματα πόθου, καὶ οὕτε αἱ προτρόπαι, οὕτε αἱ ἀπει-αἱ, οὕτε ἡ ἀνάγκη ἵσχυσάν ποτε νὰ καταστεῖνωσι τὴν πρὸς τὴν παιδείαν ἀκατάσχετον δόμην μου. Παῖς τι κατφούν εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ αἱ ἑκάστην ἐσπέραν ἐπιστρέφον ἐκ τοῦ σχολείου συνθίζον νὰ διέρχωμαι παρὰ τὰ ἐρείπια τῆς Πιτολεμαϊ-ῆς βιβλιοθήκης καὶ ἔκει λησμονῶ καὶ παίγνια καὶ ουτρόφους, ἀφινον τὴν φαντασίαν μου νὰ πλανᾶται διὰ ἑσού τῶν αἰώνων, πρὸς τὸ παρελθόν μεγαλεῖον τῆς ατρωδὸς καὶ τὸ πνεῦμά μου πλῆρες πόθου ἐστρέφετο οὗτος πρὸς τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην εἰς θὴν δαψιλῶς εἶ-ον διοχετεύθη τὰ λειψανα τῆς ἀνεξαντλήτου προγο-ικῆς κληρονομίας.

Αλλὰ τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα ὄντειρα τῆς παιδικῆς μου ἡ-
πονίας, ὡς πνοὴν ἀνέμου διέλυσεν ἀπροσδοκήτως ἀ-
ἴσωσιώητος τύχην καὶ βαρυαλγῶν νῦν ἔμελλον ν' ἀπο-
αιρετίσω τὸν λόγινον. Εὔρην καὶ νὰ προτέλθω εἰς τὴν
απερίσιαν τοῦ κερδῶφου. Καὶ ἐγγῷριζον μὲν ὅτι ὁ αἰών
ν ὃ ἐγεννήθη ἵτο αἰών καθ' ὃν ὁ βιοθόρος χρυσός, ὁ
ῶν κακῶν ἀείποτε ἀρχηγός, μετά μανίκις ἐλατρεύετο,
γηνώριζον ὅτι ἡ ὁδὸς ἦν με ἡνάγκαζον ν' ἀκολουθήσω
θελεν εὐκόλως μὲ φέρει εἰς πλούτην, εἰς τιμάς, ἀλλὰ
ίς ποτε τύχην ἥθελε θεραπεύσει τὸν πρὸς τὴν παιδείαν
σόθιον μου;

Ἐπὸ τοιούτων λοιπὸν σκέψεων κατεχόμενος, περιέ-
ερον τεθλιμμένος τὰ βήματά μου ἐπὶ τῶν τόπων ἐκεί-
ων, ἐφ' ὃν ἡ ἀνθρώπινη μεγαλοφυΐα ἀνεξαλείπτως ὑ-
ετερύπωσε τὰ ἔχνη αὐτῆς· ἀλλὰ τέλος ἀπαυδήσας ἐ-
άθιστα παρά τινι γωνίᾳ καὶ σπηριζάς τὴν κεφαλήν ἐπὶ

τῆς χειρός, ἀφῆκα ἐλεύθερον τὸν ῥοῦν τῶν δακρύων. Βαθυπηδὸν δύμας ὁ κόπος καὶ ἡ συγκίνησις μοι ἐπέφερον ἀτονίαν, ἀχλὺς κατεκάλυψε τοὺς βεβαρημένους ὁ φθαληρός μοι καὶ ὁ νοῦς μου ἀνεπαισθήτως ἔβιβλοθείεις κόσμους ἵδεων ἀγωγάστους καὶ μυστηριώδεις. Τότε συγκεχυμένως πως ἔκουσα γλυκεῖαν· φωνὴν ἡχούσαν πλησίον μου καὶ ἀνοίξας τοὺς ὄφθαλμούς, μετ' ἐπιπλήξεως εἰδόν ὅτι δὲν ἥμην μόνος· ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἔκεινη.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἵστατο γυνὴ ὑψηλὴ καὶ μεγαλοπρεπής· σφίγξ, σύμβολον τοῦ μυστηρίου, ἐκόσμει τὸ ὑψίλοφον αὐτῆς κράνος καὶ παρὰ τοὺς πόδας τῆς δράκων ὑπερομεγέθης μεθ' ὑποταγῆς ἔστε τὴν κεφαλὴν. Ἡ ἐνδυμασία τῆς ἦτο ἀπλὴ μὲν, ἀλλὰ τὸ πάντα ἐνέφαινε μεγαλεῖον καὶ εὐγένειαν ἀσυνίθη, ἐφόρει χιτῶνα ποδήρη, ὅστις μετὰ χάριτος διὰ ζώνης συνεσφιγμένος, κατέπιπτεν εἰς ἀφθόνους πτυχὰς ὑποδεικνυούσας ἐλαφρῶς τὸ σχῆμα τοῦ ἔναρμονίου αὐτῆς σώματος. Αἰγίς ἐκάλυπτε τοὺς ὄμους καὶ τὸ στήθος καὶ τὰ μόνα γυμνὰ αὐτῆς μέρον ὁ λαιμὸς καὶ οἱ βραχίονες, ἐνέφαινον τὴν σεμνότητα καὶ τὸ αἰνέριον κάλλος παρθένου ἀσχολουμένης εἰς ἔργα ἀρρενωπά καὶ γενναῖα. Πλήρης σεβασμοῦ ἡτένισα πρὸς τὴν νεανικὴν ἔκεινην μορφὴν, ἀλλὰ καταληφθεὶς ὑπὸ θάρβους ἐταπείνωσα τοὺς ὄφθαλμούς διότι ἐνότα παρευθὺς ὅτι φλόξ θεία κατεφώτιζε τοὺς γαληνίους ἔκεινους χαρακτῆρας. Ἡ χρυσὴ αὐτῆς κόμη ἀφελῶς διαχυνομένη ἀπὸ τοῦ κράνους, περιέβαλλε τὸ ἐμβρύθες μέτωπόν της, οἱ ὄφθαλμοι τῆς ἀντενάκλων πρὸς τὴν γῆν τοὺς γλαυκοὺς οὐρανοὺς ἐνῷ τὸ ἔκτεταμένον καὶ βαθὺ αὐτῆς βλέμμα ἡτένιζε μακράν, ὡς νὰ διέσχιξεν ἐπ' ἀπειρον τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τοῦ μέλλοντος· τὰ χεῖλα της, ἀτιγα οὐδέποτε διέστειλε τῆς φιλαρεσκείας τὸ μειδίαμα, ἀπεκάλυπτον τὴν μεγαλοφύλαν καὶ τὴν ἀπειριόστον ισχὺν τῆς βουλήσεως. Ἐκράτει εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα δόρυ στηρίζουσα ἐνταῦθη τὴν παρὰ τοὺς πόδας τῆς ἀσπίδα, τὴν δὲ δεξιὰν φιλοφρόνως ἔτεινε πρὸς γυναικά τινα μεθ' ἣς ἐφαίνετο ὅτι συνωμίλει· ἐνῷ δὲ ἐλάλει ἡ ἀλάνατος ἔκεινη παρθένος η̄ ἡπροάτο μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἀγγινωστὸν ἔκεινην, ἡ γλυκύτης καὶ ἡ καλοκαγαθία καθίστων ἔτι συμπαθεστέρους τοὺς σοβαροὺς αὐτῆς γαρακτῆρας.

Αλλ' ή περιβάλλοντα αὐτὴν λάμψις, διεγείρασσα αἰφνίς τὴν ὑπνώτουσαν ψυχὴν μου, δὲν μὲν μὲν αφήκε κατ' ἀρχὰς νὰ παρατηρήσω τὴν μετ' αὐτῆς συνομιλούσαν· μετ' ὅλιγον δρώσιν διέκρινα δὲ τὸ γυνὴ περικαλλήσεως, ἀναστήματος δρώσης μικροτέρου τῆς θεᾶς· ἐφαίνετο καταβεβηλημένη καὶ βαθεῖα μελαγχολία, ὡς σκοτεινόν τι νέφος ἐπεσκιάζε τὴν συμπαθῆ αὐτῆς μορφήν, οἱ δὲ μεγάλοι καὶ μέλανες αὐτῆς ὄφιαλμοι δεδακρυσμένοι ὑψοῦντο πρὸς τὴν θεάν· ἐνῷ δὲ ἐπιληπτὸς ἔγωγε τὴν ζωνήν του πρὸς αὐτὴν, φωνὴ μυστηριώδης, ὡς μεμακρυσμένη τις γνωστοῦ μέλους ἀπήχησε, ἐψιθύρισεν εἰς τὸ μούντον του, «Πατέρις» καὶ ἡ καρδία μου σκιρτήσασα μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπανέλαβε «Πατέρις!»

«Ὥ οὐ δέσποινα τιμωρὸς τοῦ πακοῦ», ἔλεγε ἐκείνη,
«ὦ θεά, πρὸ τῆς ὁποίας ἐξαφανίζεται τὸ ψεῦδος καὶ ἡ

ἀπέτη, λάβει οίκτον ὑπέρ ἐμοῦ, ἥτις ὑπὸ μυρίων ἔχθρῶν διωκομένη, καταφεύγω ὑπὸ τὴν προστασίαν σου.»

«Στρέψον, ὡς θύγατερ, περὶ σὲ τὸ βλέμμα», ἀπήντησεν ἡ Ἀθηνᾶ, «ἰδὲ τὰ νέφη τοῦ ὄλισμοῦ καὶ τῆς ἀπιστίας καλύπτοντα τὴν πεπλανημένην γῆν, ἵδε τοὺς γαύρους διπλωμάτας κρατοῦντας εἰς τὰς βεβήλους αὐτῶν χεῖρας τὰς τύχας τῶν ἔθνῶν· οἱ λαοὶ καταπατούμενοι βοῶσι πανταχοῦ δικαιοσύνην· ἡ ἀρετὴ αἰσχυνομένη φεύγει μακρὸν τῆς κοινωνίας καὶ ἡ Θέμις μετὰ βδελυγμοῦ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον· ἡ καταιγίς λυσσώδης μαίνεται περὶ σὲ καὶ μετ' ὅλιγον θέλει σὲ ρίψει θῦμα εἰς χεῖρας καταχθονίου ἔχθροῦ!

Ἐκεῖ, ὅπου δύσηχος γλῶσσα καταπνίγει τὸ μέλος τῆς ἐναρμονίου γλώσσης τῶν Μουσῶν, ἐκεῖ, ὅπου ἀφανῆ τέκνα τοῦ σκότους καὶ τοῦ δόλου προσπαθοῦσι χαμερπῖνες νὰ υἱοθετηθῶσιν ὑπὸ μητρὸς ἀνοσίου, ἐκεῖ δὲ φίς τῆς φραδιούργιας εἰσχωρεῖ μεταξὺ τῶν εἰρηνικῶν λαῶν σου, ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ψεύδους φρουρούμενος ἐνεδρεύει ὁ ἀπληγος ἔχθρος σου, ἔχθρος ἀπατεών, ὅστις καὶ αὐτὰ τὰ ιερά, ὡς πρόσχημα τῶν καταχθονίων αὐτοῦ σκοπῶν προτείνων, μετ' ἀγρίας χαράς τοι προετοιμάζει τὸν δλεθρον. Ω, τλήμον Πατρίς, ἡδύνασσο ποτε νὰ ὑποστῆς δοκιμασίαν σκληροτέραν; Ἰδὲ μετ' ὅποιας ὑποκριτικας καπηλεύεται πᾶν δι, τι καὶ ὁ χρόνος καὶ ἡ βαρβαρότης ἐσεβάσθησαν, ὡς ιερὸν καὶ

«Ἄλληλων τὰ βάρη βαστάζεται» [Γαλ. 5', 2].

λεξάνδρην Ιωσεφώναν.

ἀπαραβίαστον. Προχωρεῖ ἀφοφητεῖ κατὰ σου ἀδιαλείπτως καὶ μετ' ὅλιγον θέλει ἐπιπέσει μανιώδης, ὡς ὁ χείμαρρος, ὅστις κλονίζει καὶ παρασύρει μετ' αὐτοῦ πᾶν τὸ προστυχόν, μετ' ὅλιγον θέλει κατακλύσει τοὺς βαμούς καὶ τὰ πατρῷα λείψανα καὶ τὰ βορβορῶδην αὐτοῦ κύματα ἀπαισιώς κατακυλίμενα θέλουσι μολύνει τὰς ἐνδόξους θαλάσσας σύδου. Άλλ' ὁχι δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ μιαρὰ τοῦ βαρβάρου χεῖρ,

Η POZA

Η ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ

[Συνέχεια: ἴδε ἀριθ. 20.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

«Η κυρία τῆς Ρόζας καὶ τὰ τέκτα τῆς ἀραχωροῦσιν

ἵδε ἀπὸ τοῦ ἀπειλητικοῦ σκότους τοῦ βορρᾶ, ὃπόσας καρδίαι ἀγωνίωνται, πρὸς σέ, ὡς πρὸς τὸν παρήγορον ἡλιον τῆς ἐλπίδος μετὰ πόθου ἀτενίζουσιν, ὡς κόρη ἀθανάτου μητρός, ὡς σὺ ἡ τὴν δᾶδα τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς πατρῷον ἀληθοδότημα, κρατοῦσα ἐγέρθητι καὶ πάλιν ἀπόσεισον τὴν μικροψυχίαν· ἡ σάλπιγξ τοῦ κινδύνου ἀντηγεῖ περὶ σέ». [Ἐπειταὶ συνέχεια]

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΡΧΙΝΑΥARΧΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ.

«Ο μέγας δούς Κωνσταντίνος

γεννηθεὶς τῷ 1827 ἔχει ἡλικίαν 50 ἔτῶν. Εἶναι εἰς τῶν νοημογενέστέρων καὶ μᾶλλον εὐπαιδεύτων ἡγεμόνων. Ο πατήρ αὐτοῦ, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος, ἔδωκεν αὐτὸν νέον ἔτι δύτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πλοιάρχου Στύλιος ἀρίσου νκυτικοῦ. Ο μέγας δούς ἐπεδείξατο μεγάλην δεκτικότητα εἰς τὴν ναυτικὴν ἐπιστήμην, καὶ διαφόρους ἀλλας γνώσεις προσκτησάμενος, ἢ πολλὴν γλωσσομάθειαν.

Τπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τὸ ναυτικὸν τῆς Ρωσσίας ἔκαμεν ταχείας πρόοδος τελευταῖον. Πολὺ συνετέλεσε εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἐν Ρωσσίᾳ βοηθήσας πολὺ αὐτοκράτορα εἰς τὰς ἐπὶ τούτου ἐνεργείας του. Ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ δουκὸς τοῦ Σάξ-Άλτεμπούργου τῷ 1848, κληθεῖσα μετὰ τὸν γάμον Ἀ-

ἐκ τῆς οἰκλας ἐπὶ μίαν ἡμέραν: — «Η Ἄγιη φέρει πολλὰ πράγματα πρὸς ἀραχούρισιν τοῦ Ἰππότου Ἐλέντρου.

Καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ Ρόζα ἐσκέπτετο

στρώματός της χωρὶς νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὸν πατέρα της δι τι αὔτη ἐστερήθη τούτου.

«Η σύζυγος τοῦ θυρωροῦ εἶχεν δι τι αὐτὴ ὡνόμαζε γενικὸν καὶ πλήρη καθηκοντὸν τῆς οἰκλας ὅθεν πολλὰς παραγγελίας ἔδωκεν εἰς τὴν νεαρὰν ὑπηρέτριαν,

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ [Αρχιναύαρχος τοῦ ρωσσικοῦ στόλου].

τίνι τρόπῳ ἤδηνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναύπαυσιν τοῦ πατρὸς της, ἀλλ' ἦτο τόσον ἐπισχολημένη, ὡστε δὲν ἤμπερεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ εἰ μὴ δι τεκμήσεις πρὸς αὐτὸν τὸ γεῦμά του· τότε δὲ ἔφερε μέρος τοῦ γεύματός της καὶ μικρὸν προσκεφάλαιον τοῦ

ἥτις τοσάκις νοερῶς ἐπεσκέπτετο τὸν πατέρα της, ὡστε πολλάκις λησμονοῦσα τὰς παραγγελίας, ἰστατο καὶ ἐσκέπτετο, πολὰ ἐργασία τῆς ἐμεινεν ἀτελείωτος. «Αν καὶ περὶ αὐτῶν μετὰ προσοχῆς ἐφρόντιζε, τινὲς τῶν παραγγελιῶν ὅμως ἀφέθησαν, διὸ ἡ διεύθυνσις

κυρία της αύστηρώς τὴν ἐπέπληξε. Τέλος ή πτωχὴ κόρη δακρυρρόος εἶπε, «τῷ διντὶ σήμερον ὑπῆρχα πολὺ ἐπιλήσμαν· παρακαλῶ, κυρία, συγχώρησόν μοι καὶ διόσχομαι· διτὶ θὰ προσπαθῶ νὰ ἐκπληρῶ κάλλιον τὸ καθηκόν μου.» «Ναί, συγχώρησε αὐτὴν, μῆτερ,» εἶπεν ἐν τῶν παιδίων, «διότι αὐτὴν εἶναι πάντοτε ἀγαθὴ πρὸς ἡμᾶς. Τὴν ἀγαπῶμεν θερμῶς· εἶναι ή καλλίστη ὑπηρέτρια πασῶν, οἵσας εἴχομεν ἔως τώρα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν ὅταν βλέπωμεν αὐτὴν κλαίουσαν.» Ἐπειτα δὲ ἀμφότερα τὰ παιδία ἐνηγκαλίσθησαν καὶ ἐφίλουν αὐτὴν· ή δὲ μήτηρ των εἶπε μὲ γλυκὺν τρόπον, «καλά, καλά, οἵσας μὴ κάμνωμεν πλέον λόγον περὶ πράγματος παρελθόντος· ἀναγνωρίζω δὲ τώρα διτὶ τὸ ἔργον, τὸ διποῖον ἀνέθεσα εἰς τὴν βαρύν, ἐνῷ μάλιστα εἴχες καὶ τὴν φροντίδα τῶν φυλακισμένων, ητίς πρέπει νὰ ἦτο πολὺ δυσάρεστος εἰς σέ· ἔγω δὲ πάντοτε ἀπετρεφόμην τὸ ἔργον τοῦτο. Τὰ πάντα θέλουσι ταχέως καθαρισθῆναι καὶ θὰ δυνηθῆς αὔριον ν' ἀναπαυθῆς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, διότι τὰ παιδία καὶ ἔγω θὰ ὑπάγωμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τινας φίλους ἡμῶν κατοικούντας μίλια τινα ἐντεῦθεν. Οὐδεν θ' ἀναγνωρίσωμεν λίαν πρῶτην καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν τὴν ἐσπέραν.»

«Η εἰδησις αὗτη ἦτο λίαν χαροποιὰ πρὸς τὴν Ἀργὴν! Μετὰ μεσημβρίαν ή Ἀγνὴ εἶχε φέρει δλίγους μύκητας καὶ δπωρικά τινα, τὰ δποῖα ή Ῥόζα διενειμε πρὸς τὰ παιδία παραμερίσασα μέρος αὐτῶν διὰ τὸν πατέρα της. Ή δὲ σύζυγος τοῦ θυρωροῦ ἐφέρθη λίαν φιλοφρόνως πρὸς τὴν Αγνὴν καὶ τὴν προσεκάλεσε νὰ ἔλθῃ τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν κατοικίαν της ἵνα διεμίση μέρος τῆς ἡμέρας μετὰ τῆς Ῥόζας. Ενῷ δὲ ή Ἀγνὴ ἐκόμιζε τοὺς μύκητας εἰς τὸ Φρούριον ή Ῥόζα ἐχαροποίησε ταύτην τὴν πιστήν της φίλην διηγηθεῖσα τὰ ἀφορῶντα τὸν πατέρα της· δθὲν αὕτη ὑπεσχέθη διτὶ θέλει φέρει διτὶ δυνηθῆ πρὸς περιθαλψιν τοῦ Ἰππότου. Τὴν νύκτα δύως ἐκείνην δὲν ἐτόλμησεν ή Ῥόζα νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, διότι εἴχε ἀνάγκην μεγάλην νὰ κοιμηθῇ ἀγρυπνήσκον τὴν παρελθούσαν νύκτα καὶ κοπιάσασα καθ' δλην τὴν ἡμέραν μὲ τὴν βαρείαν ἐργασίαν. Πρὸ τῆς ὥρας δὲ, ἣν προσδιώρισεν ή κυρία της, ή Ῥόζα πρὶν προσκληθῇ ἐγερθεῖσα ἤκαψε τὴν φωτίαν καὶ παρεσκεύασε τὸ πρόγευμα· ὥστε ή γυνὴ αὕτη εὐχαριστηθεῖσα ἀνεχώρησε λίαν εὔθυμος ἐκφωνοῦσα. «Κύτταξε καλὰ σὺ καὶ ή Ἀγνὴ νὰ μὴ ἀφήσῃς οὐδὲ φιχίον τοῦ ἀξιολόγου γλυκύσματος, τὸ διποῖον ἀφῆκα διὰ τὸ γεῦμά σας.» Μόλις ἀπεμακρύθη ὀλίγον ή σύζυγος τοῦ θυρωροῦ μετὰ τῶν τέκνων της, καὶ ή Ἀγνὴ ἐφθάσεις κομίζουσα πράγματα, τὰ δποῖα μόλις ἡδύνατο νὰ φέρῃ. Ταῦτα τὰ πράγματα εἴχε κομίσει διαφόρους εἰδῶς· διὰ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν οἰανδήποτε περιστροφικὴν κίνησιν, ἀλλὰ μόνον κατὰ μίαν διεύθυνσιν· Η κυριωτέρα κίνησις εἰς τὸν καρπὸν ἔχει τὸ αὐτὸ μετονέκτημα. Ως βλέπετε δύο ὑπάρχουσιν διστά εἰς τὸν βραχίονα κάτωθι τοῦ ἀγκώνος· ταῦτα στρέφονται ἐπ'

εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Μετ' εὐχαριστήσεως ἐδείκνυν διαγνήσας τὴν ἀδύνατην πρὸς τὴν Ῥόζαν· ἀλλὰ ἀδύνατων νὰ περιγράψω πρὸς ὑμᾶς τὴν χαρὰν τῆς Ῥόζας, ητίς ηδύνατο διτὶ τῷρα ἡδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐλαφροτέραν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ πατέρος της. «Φιλάττε μοι δεσποινίς Ῥόζα,» εἶπεν ή Ἀγνὴ, ητίς πάντοτε ἀπετείνετο διαγνήσας τὸν πατέρον τῆς Ῥόζας, ητίς πάντοτε ἀπετείνετο διαγνήσας τὸν πατέρον τῆς οἰκογενείας τοῦ θυρωροῦ,) «ἐλπίζω διτὶ θέλεις φάγει τοῦτο τὸ αὐγὸν, τὸ διποῖον ἐγένησε χθὲς ή ἀγαπητή μοι ὄρνιθα καὶ δλίγον· ἀπὸ τούτο τὸ γλύκυσμα, τὸ διποῖον κατεσκευάσαμεν τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν διὰ σὲ καὶ τὸν Ἰππότην Ἐλέρετον· ή δὲ μήτηρ μού μοι παρήγγειλε νὰ σοὶ προσφέρω τοὺς χαιρετισμούς της καὶ νὰ σοὶ εἴπω διτὶ φοβεῖται μήπως ή χαρὰ καὶ ή ἀνησυχία ἀμβλύνωσι τὴν ὁρεάν σου· οὔτω δὲ, δὲν θὰ ἔχῃς ἀρκανσίας δυνάμεις πρὸς δλα τὰ ἔργα σου· δὲ πατέρος μου ἐπίσης σοὶ πέμπει τὰς προστήσεις του καὶ ἐλπίζει διτὶ θέλεις λάβει πολὺ θάρρος βλέπουσα διτὶ ή Θεία Πρόνοια διεφύλαξε τὸν Ἰππότην Ἐλέρετον. Γνωρίζω διτὶ τὰ παιδία ἐπιθυμούσις ν' ἀκούσωσι λεπτομερῶς πάγτα, δσας ή ἡρωΐν μας ἐπράξει κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλ' ἐπισιδὴν ή διηγησίας ἀντη δύνατα νὰ γειση πολλὰς σελίδας, ἀναγκάζομαι νὰ τὰ ἀναφέρω μετὰ συντομίας. Υπέροχον ἀπὸ τὸ πρῶταν καλὸν πρόγευμα, τὸ διποῖον διπότης εἶχεν ἀπολάνσει μετὰ τρεις μῆνας ἡ περισσότερον (δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τὸν χρόνον,) ή Ῥόζα ἐφέρει εἰς αὐτὸν θερμὸν ὅδωρ, σάπωνα, χειρόμακτρα καὶ τὰ καλλίτερα ἀσπρόρρουχα τῶν δσα εἴχεν διαθρακεῖς. «Ω, τέκνον μου,» ἀνεφώνησεν αὐτός, «πολὺ εὐγνώμων εἰμαι διὰ τὰς περιποίησεις ταύτας· διότι ἀπὸ πολλοῦ τὰς ἐστερηθηνί· δὲ δὲ καθ' ἐμάστην εἴχον αὐτὰς τὰς ἀπολαύσεις, σπανίως ἐπήρχετο εἰς τὸν νοῦν μου διτὶ πρέπει νὰ εὐγνομῶν διὰ ταύτας.»

[Ἐπειτα συνέχεια.]

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

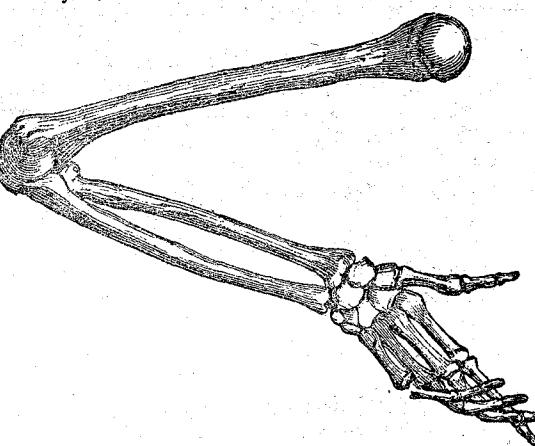
ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΣΤ.—ΠΑΙΣΙΟΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ.

«Η ἄκρη τοῦ διστοῦ τοῦ βραχίονος ή εἰσερχομένη ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς ὥμοπλάτης, ως ἐν τῷ κατωτέρῳ ζυλογραψήματι φάνεται, εἶναι δραμάλη καὶ στρογγύλη σφαίρα. Η σφαίρα στρέφεται ἐν τῷ κοιλώματι εύκολωτατα εἰς οἰανδήποτε στροφὴν ὡσανεῖ ἓτο ἐντὸς ποτηρίου.

«Ο ἄρμός τοῦ ἀγκῶνος εἶναι διαφόρους εἰδῶς· διὰ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν οἰανδήποτε περιστροφικὴν κίνησιν, ἀλλὰ μόνον κατὰ μίαν διεύθυνσιν· Η κυριωτέρα κίνησις εἰς τὸν καρπὸν ἔχει τὸ αὐτὸ μετονέκτημα. Ως βλέπετε δύο ὑπάρχουσιν διστά εἰς τὸν βραχίονα κάτωθι τοῦ ἀγκώνος· ταῦτα στρέφονται ἐπ'

ἀλλήλων τοιουτοτρόπως ὥστε δυνάμεθα νὰ στρέφωμεν τὴν παλάμην τῆς χειρὸς ἡμῶν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις.

Τηνάρχουσι πολλὰ μικρὰ διστά ἐν τῷ σώματι τῆς χειρὸς καὶ ἐν τοῖς δακτύλοις. Μεγίστη ὑπάρχει ἡ ποικιλία εἰς τὰς κινήσεις των, ὥστε η χειρὸς δύναται σχεδὸν πάντα νὰ ποιηθῇ. Άλλα περὶ τούτου πλειότερα ἐν τῷ περὶ χειρὸς κεφαλαίῳ.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ διστά τῆς κνήμης καὶ τοῦ ποδός.

Η κλινητικής τοῦ ἐνόντος τὸ διστοῦν τῆς κνήμης μετὰ τοῦ γόνατος ἀρμοῦ εἶναι κατὰ μίαν διεύθυνσιν ὥπιστα καὶ ἐμπρὸς ως βλέπομεν ὅταν τις βαδίζῃ. Τὸ μικρὸν χονδρὸν διστοῦν, τὸ χρησιμεύον ως θυρεὸς εἰς τὴν κλειδίωσιν δὲν φαίνεται εἰς τὸ ξυλογράφημα. Τρέχων τις, εὔκολον εἶναι πέσηρ μὲ τὰ γόνατα καὶ διαθρέτει τὴν κλειδίωσιν ἀπὸ βλάβης.

Βλέπετε τὸ μακρὸν καὶ λαντεπόν τὸ διστοῦν παρελλήλων εἰς τὸ μέγαρον διστάτο τις νὰ ὑποθέσῃ διτὶ τοῦτο εὔκολως διαθράνετο, ἀλλὰ οὐχ οὔτως ἔχει διότι εἶναι πολὺ καλὸς κεκαλυμμένον διὰ μυῶν. Η κάτω ἄκρα αὐτῶν εἶναι ικανῶς παχεῖα καὶ ισχυρή, σχηματίζει δὲ τὸ ἀστράγαλον.

Τηνάρχουσι τόσα διστά εἰς τὸν πόδα διότι καὶ εἰς τὴν κοιλότητος τῆς ὥμοπλάτης, ως ἐν τῷ κατωτέρῳ ζυλογραψήματι φάνεται, εἶναι δραμάλη καὶ στρογγύλη σφαίρα. Η σφαίρα στρέφεται ἐν τῷ κοιλώματι νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργα· ἀλλὰ ταῦτα δὲν συμβαίνει μὲ τὸν πόδα. Ετερος δὲν λόγος δὲ διέξη. Ο ἐξωτερικὸς φλοιὸς τοῦ διδόντος εἶναι πολὺ σκληρός, διότι πρέπει διδόνος νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐργασίαν του καλῶς· τοιαύτη τραχεῖα οὐσία ἀπαξ γίνεται καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ αἰξήσῃ τὸ αἷμα δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰς αὐτό καὶ νὰ τὸ ἀναπτύξῃ, ως εἰσδύει εἰς τὰ διστά.

Ο λόγος δὲ διέδην ἔχομεν δύο σειράς διδόντων εἶναι διότι έναν οἱ διδόντες οὓς ἔχομεν ἐν τῇ παιδικῇ κλινήᾳ διέμενον ἐν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν θὰ ησαν παραπολὺ μικροί ἐν μεγαλητέρᾳ κλινήᾳ. Αὐξανομένων δὲ τῶν σιαγώνων θὰ ἔμενον κατὰ ἐν μέρος, ὅπερ θὰ ἐφαίνετο ἀλλά κοτον.

Οπως τῶν διστόφρων ζώων διαφόρως εἰσὶ κατασκευα-

σμένα, κατὰ τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἐπιτελοῦσι. Τὰ βαρεῖαν ἐργασίαν ἐπιτελοῦντα ἔχουσι βαρεῖς καὶ ισχυροὺς σκελετούς· ἀλλὰ τὰ ἔχοντα ἐλαφράν νὰ ἐπιτελεσσοιν ἐργασίαν διότι ἐλαφράν οὐσίαν ποιεῖται ἐπιταμένη.

Τὰ διστά ἡλικιωμένου προσώπου εἰσὶ πολὺ μᾶλλον εὔθραυστα τῶν τοῦ παιδός· Εὰν τὰ διστά τοῦ παιδός ησαν εὔθραυστα, θὰ ἔθραυντο συχνάτα, διότι τόσον συχνὰ πίπτει. Εὰν οἱ ἡλικιωμένοι ησαν τοσοῦτον ἀφρόντιδες ως οἱ παιδεῖς τὰ μέλη των διαθράνοντο πολλάκις, καὶ ἐν πάσῃ οἰκίᾳ διαθράνοντο πολλάκις, διότι οὐκίᾳ διαθράνοντο μέσθενες ἐκ τοιαύτης βλάβης, διότι δὲν διπλάσιαν ἀπηλλάσσοντο μὲ δλίγον κλαθμύρισμα καὶ μικρὸν μώλωπα ως συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς παιδας διαθράνονται.

Τηνάρχει πρόπος τις ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδός ἐμποδίζων τὸ διστό αὐτῆς τοῦ νὰ διαθράνωνται κατὰ τὰς συνεχεῖς αὐτοῦ πτώσεις. Εν τῷ ἡλικιωμένῳ προσώπῳ τὰ διστά τῆς κεφαλῆς εἰσὶ στενῶς συνδεμένα, καὶ σχεδὸ

ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν ὀδόντων γίνεται τὸ ἔδυμον ἔτος, νέα δ' ἔκφυσις μειζόνων ὀδόντων καταλαμβάνει τὴν θέσιν των. Ἐπειδὴ οἱ νέοι ὀδόντες εἰναι οὐ μόνον μειζονες ἀλλὰ καὶ πλειόνες τὸν ἀριθμὸν, πληροῦσι τὸν χῶρον τῶν δι' αὐτοὺς δρισθέντα εἰς τὰς ἡδη αὔηστάς σιαγῶνας.

Πάντα τὰ ὄστα τοῦ σώματος ἡμῶν εἰσὶ κεκαλυμένα διὰ μυόνων, χορδῶν καὶ ἀρμῶν, ἐφ' ὃν πάντεν εῖναι τὸ δέρμα. Ταῦτὸ συμβαίνει εἰς τοὺς καρκίνους καὶ ἀστακούς. Τὰ ὄστα αὐτῶν ἀπαρτίζουσιν εἶδος θύραρχος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀπαλῶν μερῶν ἀπὸ βλάσης. Τὰ βραχέα καλύμματα πολλῶν ἐντόμων δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ώς οἱ σκελετοὶ τῶν.

Ζῶσσοι οἱ καρκίνοι καὶ ἀστακοὶ μεταβάλλουσι σκελετοὺς καθ' ἔκαστον ἔτος. Οἱ ἀρχαῖοι σκελετοὶ εἰσὶ λίαν μικροὶ διὰ τ' αὖξοντα σώματα αὐτῶν, ἐπομένως δέονταν ἀπορριφθῶσιν. Τὸ ζῶον ἀπομονοῦται ὅπως διεξαγάγῃ τὴν ἐγχειροῦσιν ταύτην, ητις εἶναι ἐπώδυνος καὶ πολλάκις δλεθρία. Ἀποθαλὼν τὸ ζῶον τὸ παλαιὸν σκέπασμα, ἵσταται ἐν ἀκινησίᾳ ἐπὶ τινας ἡμέρας νέον δὲ σκληρὸν ώς τὸ πρῶτον καλύμμα ἐπιφύεται. Ἐξερχόμενον δὲ μὲ τὴν νέαν του πανοπλίαν τὸ ζῶον εἶναι ἰσχυρὸν καὶ ὑπέρ ποτε ἔτοιμον νὰ παλαίσῃ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Συμβούλαι πρὸς γονεῖς.—Τὸ πλεῖστον τῶν οίκο γενειακῶν δυστυχημάτων τῶν προερχομένων ἐν κακοτροπίας, ἀργίας, παραλυσίας, φιλαυτίας, χρεῶν καὶ ἀμελείας καθηκόντων προέρχονται ἐκ τῆς ἀκρασίας. Ἡ κατὰ τούτων θετικότερα θεραπεία ἔγκειται ἐν τῷ ἀνταρέψειν τὰ τέκνα ἐν ἀπλότητι ἥδων καὶ ἀποστροφῇ κατὰ πάντων τῶν ποτῶν τῶν ἐπιφερόντων τὴν μέθην· καθότι τῆς διαθέσεως πρὸς ταύτην ἀπαξι ἐγερθεῖσης, ὁ κίνδυνος τῆς καταχρήσεως ἐπικειται. Κάλλιον ποτε νὰ μὴ γευθῶσιν οἱ παῖδες ποτὰ ἢ εἰς ἔχιλιαν νὰ καταντήσῃ μέθυσος.

—Ἐν τῶν ἐπισημοτέρων μαγειρείων δυνάμενον νὰ παρέχῃ τροφὴν εἰς 2,000 πελάτας διὰ μιᾶς, ὑπάρχει ἐν Ιαπωνίᾳ καὶ διοικεῖται ὑπὸ γυναικός. Ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν ἐμπεριέχει περὶ τὰ 20 εἶδοι.

—Φωτογράφος ἐν Ἀγίῳ Φραγγίσκῳ, πόλει τῆς Καλιφορνίας ἐφωτογράφησεν ἐππον τρέχοντα. Ἡ δὲ ἐντύπωσις ἐγένετο ἐντὸς χιλιοστοῦ δευτερολέπτου.

—Τὸ ποσδὸν τῆς ἐν Ἀμερικῇ συναχθείσης ῥητίνης κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος φθάνει εἰς εἰς 420,000,000 λίτρας.

—Τὸ εἰσόδημα τῶν Ἕνων πολιτ. τῆς Ἀμερικῆς ἐστὶ περὶ τὰ 284,000,000 δολαρίων.

—Ἡ ἀξιόλογος ἐφέρμερίς «Νεολόγος Κωνσταντινουπόλεως» ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς τὸ ἔγχος Διάγραμμα· Ἀνατολῆς κατὰ λαούς. Μουσουλμάνοι 4,200,000, Ἐλληνοπελασγοὶ 1,150,000, Σλαβοὶ 4,086,000, Ρουμουνοὶ 4,00,000, Διάφοροι 1,000,000 Τὸ ὅλον 18,536,00,0.

—Ἡ νῆσος Νέα Γῆ (Newfoundland) ἔχει ἔκτασιν 36,000 τετραγωνικῶν μιλίων, πληθυσμὸν 150,000. Τὸ κυριώτερον ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι οἱ τεταριχευμένοι δύνισκοι. Ἀνεκαλύφθη τῷ 1497 ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Κάμπος, ἐκλίψη δὲ ὑπ' αὐτοῦ Μπακαλάριος ήτις εἶναι λέξις Ἰνδική σημαντινούσα τὸν ἴχθυν δύνισκον. Γνωστὸν ὅτι κοινως ἐν Ἑλλάδι ὁ ἴχθυς οὗτος καλεῖται μπακαλάριος ἢ μπακαλάριος.

—Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς βομβικοτροφίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκ

τῶν Ἰνδῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 530 Μ. Χ. πρὸτον εἰσαγόθεστα εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ.

—Ο γάλλος ἀστρονόμος, κ. Petit, τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Τουλούζης ὑπελόγισε τὴν τροχιάν μιᾶς βολίδος, δορυφόρου τῆς Γῆς καὶ συνοδοπόρου τῆς Σελήνης. Αὕτη στρέφεται περὶ τὴν γῆν εἰς τρεῖς ὥρας καὶ 20 λεπτά, ἀπέχει δὲ τοῦ κέντρου τῆς ἡμέτερας σφαίρας 14, 500 χιλιόμετρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς 8,140. Ἡ τροχιά της ἔχει ἀνάπτυξιν 91,000 χιλιόμετραν, ἡ δὲ μέση ταχύτης τοῦ μικροῦ τούτου ἀρέος 7,600 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

—Ἡ σελήνη περιγράφει ἔλλειψιν περὶ τὴν γῆν μήκους 2°413,175 χιλιομέτρων· ἡ ταχύτης μεβ' ἡς διατρέχει τὴν ἀπόστασιν ταύτην κατὰ μέσον ὅρον εἶναι 1022 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

•••••

Νέα ἔκδοσις τοῦ ἡδη ἔξιτλημένου Ἀστρονομικοῦ Διαγράμματος ἐκδόθεντος ποτὲ ὑπὸ Κ. Δ. Φωιαρογιαννίδου, ἐγένετο ἡδη βελτιωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. I. Ηαντελίδου, ἐμπεριέχει δὲ τοὺς ἔξις πίνακας:

α') Διαφανές Ἡλιακὸν σύστημα, τοутέστιν δὲ Ἡλιος μετὰ τῶν ἡδη γνωστῶν πλανητῶν καὶ τῶν τροχιῶν ἔξαστου.

β') Διαφανές διάγραμμα τῶν φάσεων τῆς Σελήνης.

γ') Ὁ Ἡλιος καὶ τὰ Ἡλιακὰ φαινόμενα τῆς τε ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ αἱ θεριναὶ καὶ χειμεριναὶ αὐτοῦ ἀκτίνες.

δ') Σχετικά μεγέθη τῶν πλανητῶν καὶ ἀποστάσεις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἡλίου μετὰ τῶν φάσεων τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἄφροδίτης.

ε') Διάγραμμα Μετεωρολογικὸν παριστάνον τὰ διάφορα φαινόμενα τῆς ἀτμοσφαίρας.

ζ') Ὁ Περὶ τὸν Ἡλιον ἐνιαύσιος περιφορὰ τῆς Γῆς καὶ ἡ ἐν τῇ τροχιᾳ αὐτῆς θέσις καθ' ἔκαστον μῆνα καὶ ἡ περὶ τὸν ἔαυτῆς ἀξοναὶ ἡμεροσία περιστροφῆ.

ζ') Τηλεσκοπικὴ ὄψις τῆς Σελήνης ἐν διαφανεῖ ἀπεικονίσματι.

η') Θεωρία τῶν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἔτους καὶ τὰ Ζωδιακὰ σημεῖα.

θ') Ὁ Γῆ καὶ ἡ ἀτμοσφαίρα αὐτῆς.

ι') Ἐκλειψεις τῆς Σελήνης καὶ θεωρία τῶν παλιροιῶν.

ια') Κομῆται καὶ ἀερόλιθοι.

ιβ') Διαφανής χάρτης τοῦ Στερεώματος παριστῶν τοὺς δρατοὺς ἀστέρων οἰασδήποτε νυκτὸς καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ιδού δὲ εὐνότερον καὶ ἐπομένως μᾶλλον εὐαπόκτητον καταστήσω τὸ ὀφέλιμον τοῦτο σύγγραμμα, τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἀπὸ ἔνδε εἰκοσαπράγκου κατεβίσασα εἰς δύο ἀργυροῦς μετζητιέδες, πληρωτέους ἀμά τη παραλαβῇ τοῦ ἀντιτύπου.

Ἐν Χίψ τῇ 10 Αὐγούστου 1877.

Ο Εκδότης ΣΤΑΤΥΡΟΣ Ι. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ.

ΣΗΜ. Ἡ παντες οἱ Πίνακες οὗτοι εἶναι διαφανεῖς καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναΐδος.

•••••

Ο κ. Γ. Α. Καταστρόπουλος εἶναι δὲ ἀνταποκριτής ἐν Πάτραις διὰ τε τὴν Ἀθηναΐδα καὶ τὰ παρὰ τῆς διευθύνσεως πωλούμενα ξένα περιοδικά.

•••••

— Αἱ κυρίαι Clarke καὶ Parker διδασκάλισσαι τῆς Ἀγγλίης γλώσσης μετώχησαν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καστόρη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγύπτου.

•••••

NEOS τις χρηστοήθης ζητεῖ οἰκίαν ἵνα οὐ πηρετῇ καὶ σπουδάζῃ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.